

Sentencja

1) Utrzymując w statutach Koninklijke KPN NV i TPG NV określone postanowienia, zgodnie z którymi w skład kapitału tych spółek wchodzi posiadana przez państwo niderlandzkie akcja specjalna przyznająca temu państwu szczególne uprawnienia do zatwierdzania określonych decyzji zarządczych organów tych spółek, które nie ograniczają się jedynie do sytuacji, w których interwencja tego państwa jest konieczna z powodu nadrzędnych względów interesu ogólnego uznanych przez Trybunał, a w przypadku TPG NV w szczególności ze względu na zapewnienie powszechnych usług pocztowych, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 56 ust. 1 WE.

2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 października 2006 r. (wniosek Bundesfinanzhof — Niemcy o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH przeciwko Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Sprawa C-290/04) (¹)

(Artykuł 59 traktatu EWG (następnie art. 59 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu EWG (następnie art. 60 traktatu WE, obecnie, po zmianie, art. 60 WE) — Ustawodawstwo podatkowe — Podatek dochodowy — Świadczenie przez nierezydenta usług w ramach spektakli artystycznych — Zasada potrącenia podatku u źródła — Usługodawca nie będący obywatelem państwa członkowskiego)

(2006/C 294/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony postępowania przed sądem krajowym

Strona skarżąca: FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 59 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 49 WE) i art. 60 traktatu WE (obecnie, po zmianie, art. 60 WE) — Krajowe ustawodawstwo podatkowe, zgodnie z którym usługobiorca będący rezydentem jest zobowiązany potrącić podatek od wynagrodzenia wypłacanemu usługodawcy nie będącemu rezydentem

wiążany potrącić podatek od wynagrodzenia wypłacanemu usługodawcy nie będącemu rezydentem

Sentencja

1) Artykuły 59 i 60 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie:

— obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi do wynagrodzenia usługodawców nie będących rezydentami na terytorium państwa członkowskiego, w którym świadczone są usługi, stosuje się potrącenie u źródła, podczas gdy nie ma ono zastosowania do wynagrodzenia usługodawców będących rezydentami na terytorium tego państwa,

— obowiązywaniu przepisów krajowych przewidujących odpowiedzialność usługobiorcy, który nie dokonał potrącenia u źródła, do jakiego był zobowiązany.

2) Artykuły 59 i 60 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób:

— że stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych wykluczających odliczenie przez usługobiorcę zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia usługodawcy nie będącego rezydentem, przy dokonywaniu potrącenia podatku u źródła, kosztów uzyskania przez tego usługodawcę przychodu bezpośrednio związanych z jego działalnością w państwie członkowskim, w którym świadczy on usługę, podczas gdy usługodawca będący rezydentem w tym państwie zobowiązany byłby wyłącznie do zapłaty podatku od dochodów netto, to jest po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu;

— że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów krajowych, zgodnie z którymi tylko koszty uzyskania przychodu bezpośrednio związane z przynoszącą objęty opodatkowaniem przychód działalnością w państwie członkowskim, w którym świadczona jest usługa, o jakich usługodawca mający siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim poinformował zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia podlegając odliczeniu przy potrąceniu u źródła i zgodnie z którymi ewentualne koszty uzyskania przychodu nie związane bezpośrednio z tą działalnością mogą zostać wzięte pod uwagę w ramach późniejszego postępowania w sprawie zwrotu podatku;

— że nie stoją one na przeszkodzie temu, by zwolnienie podatkowe, z jakiego na umowy między Republiką Federalną Niemiec a Królestwem Niderlandów o unikaniu podwójnego opodatkowania podatkiem dochodowym i podatkiem majątkowym oraz różnymi innymi podatkami, a także regulującej inne kwestie o charakterze podatkowym, zawartej w dniu 16 czerwca 1959 r., korzysta usługodawca nie będący rezydentem świadczący usługi w Niemczech, mogło zostać wzięte pod uwagę przy potrąceniu przez zobowiązanego z tytułu wynagrodzenia podatku u źródła lub w późniejszym postępowaniu w sprawie zwrotu podatku, albo na podstawie elementów akt sprawy omówionych w pkt 21 niniejszego wyroku w ramach postępowania karnoskarbowego przeciwko temu ostatniemu, wyłącznie pod warunkiem wystawienia przez właściwy organ podatkowy zaświadczenia o spełnieniu warunków zwolnienia ustanowionych w tej umowie.

3) Artykuł 59 traktatu EWG należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje on zastosowania do usługodawców mających obywatelstwo państwa trzeciego.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 października 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-312/04) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środki własne Wspólnoty — Nierozliczone karnety TIR — Procedury dotyczące poboru należności przywozowych — Uchybienie — Nieudostępnienie należnych odpowiednich środków własnych i brak zapłaty odsetek za zwłokę)

(2006/C 294/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms i A. Weimar, pełnomocnicy)

Strona skarżąca: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H.G. Sevenster i J.G.M. van Bakel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuł 2 ust. 1, art. 6 ust. 2, art. 10 ust. 1 i art. 11 rozporządzenia Rady (EWG, Euroatom) nr 1552/89 z dnia 29 maja 1989 r. wykonującego decyzję 88/376/EWG, Euroatom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (Dz. U. L 155, str. 1) — Niewszczęcie w wyznaczonym terminie procedur dotyczących poboru ceł w wyniku nieprawidłowości w transporcie towarów przeprowadzonym na podstawie karnetu TIR — Nieudostępnienie w wyznaczonym terminie odpowiednich środków własnych i brak zapłaty odsetek za zwłokę

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz. U. C 228 z 11.09.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 października 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahntouristik GmbH & Co. KG przeciwko Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Sprawa C-368/04) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE — Częściowy zwrot podatku energetycznego — Brak zgłoszenia pomocy — Decyzja Komisji — Stwierdzenie zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem w odniesieniu do danego okresu minionego — Skutek w odniesieniu do wniosków o zwrot składanych przez przedsiębiorstwa niebędące beneficjentami pomocy — Uprawnienia sądów krajowych)

(2006/C 294/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahntouristik GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 88 ust. 3 WE — Przyznanie pomocy państwa z naruszeniem zakazu wprowadzania w życie pomocy przed wydaniem przez Komisję decyzji — Pomoc polegająca na częściowym zwrocie podatku energetycznego wyłącznie przedsiębiorstwom produkującym dobra materialne — Skutki późniejszej decyzji Komisji uznającej pomoc za zgodną ze wspólnym rynkiem

Sentencja

- 1) Artykuł 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE należy interpretować w ten sposób, że na sądach krajowych ciąży obowiązek ochrony praw jednostek przed ewentualnym naruszeniem przez władze krajowe zakazu wprowadzania w życie pomocy przed wydaniem przez Komisję decyzji zezwalającej. Sądy krajowe muszą przy tym pełni uwzględnić interesy wspólnotowe i nie mogą przyjąć środka, którego jedynym skutkiem byłoby rozszerzenie kręgu beneficjentów pomocy.